

”Training develops the mind!”

Terveisiä Kisumun kehitysvammaisten koulusta 1/2016

Käveleskellessä hiljaisen koulun pihalla ei yhtä äkkiä arvaisi, että eri luokkahuoneissa on satakunta oppilasta. Eräs opetushetki on menossa nuotion äärellä, vapaaehtoistyöntekijä paistaa mandaseja padassa parin tytön kanssa. Talon takana seinustalla istuu rivissä nuoria miehiä opettajan kera. Menossa on käytännön tunti kanojen hoidosta. Kukko kanoineen saapastelee pitkin nurmikkoa, osa on sisällä kanalassa. Kanala oli jo siistitty, munat kerätty ja kanat ruokittu. Yksi poika paimensi laumaa. Kanalan viereen on perustettu pieni ryytimaa. Tällä hetkellä kasvamassa on oppilaiden istuttamia tomaatteja ja sukumaa. Pellon laidalla oli vielä monenlaisia taimia odottamassa istutusta.

Puutyöluokasta kantautui iloinen kopse ja hiomakoneen hurina. Kaikki eivät päässeet koneen ääreen niin osa hioi käsin kapustaa tai hyllyn reunaa. Pojat olivat niin keskittyneitä töihinsä, etteivät huomanneet oven suussa ihmettelevää vierasta ollenkaan! Kysäisin rehtorilta tekevätkö työtökin puutöitä, hän naurahti, että ”Ehei se on poikien hommaa, tytöt tekevät ompelutöitä”. Hän hämmästy kun kerroin, että Suomessa työtökin osallistuvat puutyötunneille.

Eräässä luokassa tapasin Eugenen, 17 vuotiaan pojan. Hänellä oli meneillään matematiikan tunti. Oppilailla oli edessään erisuuruisia kenian shillinkejä. Opettaja kertoi, että oppilaiden on tärkeää osata myös rahan käyttöä, jotta esimerkiksi asioiminen kaupassa onnistuisi. Matematiikka onkin yksi Eugenen lempiaineita, hän pitää myös maanviljelyksestä ja kanojen hoidosta. Ompelukoneella ompelu ei kiinnosta yhtään, eikä muutenkaan naisten työt. Mutta koulussa on mukavaa, kaikki ovat ystäviä keskenään. Parhaaksi ystäväkseen hän mainitsee Clintonin. Eugenella on haaveita, kuten kenellä tahansa nuorella miehellä. Koulun loputtua hän haluaisi olla insinööri, erityisesti tietöissä tai vesirakentamisen parissa.

Koululla on lähes koko ajan harjoittelijoita ja vapaaehtoistyöntekijöitä eri maista. He avustavat mm. opetustehtävissä. Meilläkin on ollut tänä keväänä neljä harjoittelijaa Suomesta tutustumassa Kenian kenttään. Harjoitteluun on kuulunut myös jakso kehitysvammaisten koulussa. He ovat mm. pelailleet poikien kanssa jalkapalloa, leikanneet oppilaiden hiuksia, leiponeet mandaseja, avustaneet opettajia ja sairaanhoitajaa.

Mr. Richard Omondi on aloittanut työnsä koulun rehtorina lokakuussa 2015. Kenian Luterilainen Kirkko (ELCK) on valinnut hänet tähän tehtävään. Richard on työskennellyt aiemminkin samankaltaisten lasten parissa ollessaan opettajana ja rehtorina toisessa koulussa. Hän on naimisissa ja kolmen lapsen isä. Perhe asuu koulun pihapiirissä henkilökunnan asunnossa. Kysyin häneltä, että onko hänellä yhtään vapaa aikaa kun koko ajan on ”koululla”. Hän vastasi nauraen, että kyllä on. Kun hän työpäivän päätyttyä menee kotiin niin toisenlaiset asiat ovat mielessä. Richard mainitsi, että hänen äitinsä Rose on ollut lastenhoitajana tässä koulussa ja monet teistä voivat tunteakin hänet.

Kouluunsa Richard on tyytyväinen. Hän iloitsee erityisesti siitä, että kehitysvammaisilla on mahdollisuus tulla kouluun ja harjoitella erilaisia kädentaitoja. Koulussa opiskellaan kotitaloutta ja maanviljelystä, sekä tehdään puu- ja käsitöitä. Opetusohjelmaan kuuluu myös mm. tietotekniikkaa, taideaineita, terveystietoa ja äidinkieltä. Musiikki taitaa olla kaikkien oppilaiden mielestä paras juttu. Sinä päivänä, kun musiikkivehkeet tuodaan ulos niin tanssi alkaa ja kaikki nauttivat siitä täysin siemauksin! Suunnitelmissa on perustaa pieni putiikki koulun portin pieleen, jossa myytäisiin oppilaiden tekemiä koruja sekä puu- ja käsitöitä.

Toki koulussa on myös haasteita. Oppilaita on yli sata, tilat eivät tahdo riittää. Poikien asuntolasta on pari huonetta jouduttu muuttamaan luokkatiloiksi. Puutteena Richard näkee myös sen, ettei ole tarpeeksi henkilökuntaa. Tyttöjä asuntolassa on noin 40 ja hoitajia vain kolme. Koululla asuu myös muutama aikuinen, joille ei ole löytynyt paikkaa minne mennä koulun jälkeen. He asuvat asuntolassa ja se on välillä haasteellista, koska heitä varten täytyy aina olla henkilökuntaa paikalla, myös lomien aikana. Huhtikuun oppilaat olivat lomalla ja ovat nyt palanneet kouluun. Muutama oppilas on jäänyt pois ja eräs opettaja tekeekin parin vapaaehtoistyöntekijän kanssa kotikäyntejä selvittääkseen miksi näin on käynyt. Richardin mukaan oppilaat yleensä palaavat mielellään kouluun loman jälkeen. Kotona ollessaan heillä ei ehkä ole ystäviä joiden kanssa jutella ja viettää aikaa. Koulussa ollessaan he saavat toisistaan tukea, koska kaikilla on samankaltaisia haasteita elämässään.

Koulun loputtua oppilaiden sijoittuminen yhteisöön saattaa olla vaikeaa. Richard kertoikin, että vanhempia täytyy usein kannustaa, että nuorille järjestettäisiin mielekästä tekemistä. Opetut taidot pysyivät mielessä eivätkä he syrjäytyisi. Richard kertoi iloisena nuoresta miehestä, joka on saanut työtä suutarin apulaisena. Yksi entisistä oppilaista myy sanomalehtiä täällä Kisumussa. Eräs nuori mies sai oman kanalan, kun palasi kotiin koulusta.

Hienoa, että olette mukana ja muistatte kehitysvammaisia lapsia täällä Kisumussa! Rehtori Omondi lähettää lämpimiä terveisiä. Toivomuksena olisi saada kuulumisia sieltä kaukaa Suomesta.

Lämmintä kesää!

Ystävällisin terveisin,

Sinikka

Tuokiokuvia koulupäivästä.

